

1892-01-28

SENDER

Christine Mackie

RECIPIENT

Alhed Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Christine Mackie, f. Warberg, var gift og gravid og i skjul hos familien Rasmussen i Århus fra januar til slutningen af marts 1892. Hendes mor vidste endnu ikke i januar, at Christine var syv måneder henne. Den officielle forklaring var, at hun var ung pige i huset hos Rasmussen. Da Christine rejste hjemmefra, hævdede hun, at hendes hovede ikke kunne holde til, at hun fortsatte med at undervise i klaverspil på Sollerup Skole for unge Piger.

Røverne er formodentlig Friedrich Schillers teaterstykke fra 1781.

Teaterstykket Viceværtten kendes umiddelbart ikke.

Den omtalte Olaf kan være Olaf Brahm.

Sophus Schandorph: "Et Levnedsløb fortalt på Kirkegården".

"Han har bestemt friet": Alhed Larsen, f. Warberg, var forlovet med Harald Balslev. Han kunne ikke bestemme sig til, om de skulle giftes, og det endte med et brud.

Bromkalium: Et beroligende middel.

Christine Mackie er i flere breve fra perioden inde på de dagbogsblade, som hun sendte pastor Lindhardt.

Sender's location:

Århus

Sender info (seal, address, etc.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Brevet er adresseret til "Min gamle

Ven", men i teksten henvender
Christine Mackie sig direkte til Alhed
Larsen og bruger hendes navn.

Mentioned people:

Harald Balslev
Olaf Brahm
- Grauer
Frederik Jensen
Marie Laub
Mogens Lindhardt
Charles Rasmussen
- Rasmussen, Århus
Jenny Rasmussen, Aarhus
Ellen Sawyer
Ferdinand Schmidt
Anton Svendsen
Laura Warberg
Jacob Zahrtmann
Otto Zinck

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB2704

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg

TRANSCRIPTION

Århus d: 28/1-92

Min gamle Ven!

Egentlig kunde jeg jo vente Brev fra dig i Aften, da du jo ["jo" overstreget] skrev "midt i Ugen," og vi i Dag har Torsdag; men da jeg antager, at du har fået andre og vigtigere Ting at tænke på, så venter jeg det egentlig ikke så sikkert; desuagtet vil jeg begynde dette Brev til dig. Det er for Resten ikke, fordi jeg har noget særlig at skrive om, men jeg gad ikke tage mig noget andet for i denne Stund, så må du holde for. Jeg gad nok vidst, hvordan min sidste Pille har bekommet dig, det var dog en utrolig Masse Sludder af alle Slags, jeg havde fået skrabet sammen. Nu har jeg i alt været 4 Gange i Teatret, de tre har jeg selv betalt (à 45 Øre) og den sidste Gang var på Fribilletter, som Rasmussens havde fået; da sad vi i 2 Parket, men der var ingen Fare, jeg sad med Tøjet på og Kåbe opknappet, for Resten var der ingen, jeg kendte. Jeg begynder rigtigt at gro ganske ækelt, men desuagtet går jeg aldrig ud alene en Aften, uden at der er Mandfolk, som tiltaler mig – det må da være Tegn på, at det ikke endnu falder ret meget i Øjnene – det synes jeg heller ikke, når jeg spejler mig i Butiksruderne. – Som sagt, jeg har været 4 Gange i Teatret, Røverne har jeg ved et Tilfælde fået at se tre Gange, men det var næsten vel meget af det gode! Men så lærte jeg ved Lejlighed en Mængde Stumper af Melodierne, det er ganske Sjov. Der er to udmærkede Skuespillere: Ferdinand Schmidt og Frederik Jensen; forleden så jeg Ferd. S. i Viceværten, han var "gamle Der" op af Dage! Frygtelig grinagtig. Han er en udmærket Komiker, lidt efter Otto Zinck, behersket i sit Spil; Fred. Jensen er til at dø af Grin over, men en rædsom Bajads, ligeså kåd som Olaf. Det er en stor Adspredelse med den Komodie, det er jo ellers en Luxus, men Adspredelse har man jo godt af. Jeg havde en kolossal Skrivelse fra Elle i Morges, en lille ds. fra Mor; hende har jeg ude at tænke over det ængstet med at fortælle, at jeg var to Gange i Kirke i Søndags og som Følge deraf blev så rundtosset, at jeg ikke kunde skrive Brev den Aften; hun formaner mig til at skåne mit Hoved og huske, at det er mest derfor, jeg er her (!!)

Jeg gad vidst, hvad hun vilde sige, hvis hun vidste den rigtige Grund, om hun ikke alligevel trods Principperne vilde have Medlidenhed med mig. -

Din Skål, min Ven!! Det er i delikat Sherry, at jeg drikker den (Sherryen er til min Medicin).

Jeg glæder mig voldsomt til dit Brev, gid det vil komme inden altfor længe. Bare jeg ikke bliver aldeles forelsket i Pastor Lindhardt, Du kan ikke tænke dig, hvor smuk han er, temmelig høj og imponerende, blødt mørkt Hår

over en dejlig, hvid, hvælvet Pande, bleg ["bleg" overstreget], fine regelmæssige Træk, lidt bleg, uden Skæg - dejlig! Gid jeg havde hans Portræt, så skulde jeg sende dig det, at du kunde se det. Nu skal jeg hen at læse "Et Levnedsløb fortalt på Kirkegården". Farvel til næste Gang.

Fredag Morgen i Natkjole. Jeg gider ikke klæde mig på, og jeg gider heller ikke lade være; der var så intet Brev i Aftes og intet til Morgen - han har bestemt friet! jeg er meget spændt på det, hjemme er de så sikre som $2 + 2 = 4$, skriver Elle; du harmes vel over den Gætten og Læggen-ud! Men når du ret betænker, så er det dog den naturligste Ting! Et så vigtigt Spørgsmål kan jo dog aldrig blive vos andre ligemeget! Vel? - - Jeg kan ikke sove om Nætterne, jeg ved ikke om det er Ungen eller hvad; jeg har også så mange Ting i mit Hoved i denne Tid, at "Dag og Nat kan ej forslå dertil!" Men så kan jeg ikke få rigtig Ro i Hovedet om Dagen, jeg kan ikke vide, om jeg ikke skulde have noget Bromkalium, jeg tror, jeg skal spørge Dr. Grauer.

Tirsdag d: 2/2. Nej, nu ved jeg virkelig ikke mere, hvad jeg skal tænke og tro! I Dag er det Tirsdag, og du skrev, at jeg skulde få Brev midt i sidste Uge; jo du er en rar en til at narre Folk! Nu er der da ingen Tvivl om at han friede i det Brev forleden; men så meget nærmere er jeg ved at revne af Begærlighed efter Brev, kan du nok tænke. Jo mere jeg sætter mig ind i Muligheden af dette, des mere synes jeg, det vilde glæde mig. Dersom du overhovedet en Gang skal gå i den Trædemølle, som benævnes Ægteskab - og den Vej skal vi jo alle sammen - så kunde du da aldrig i Verden finde en bedre at gå i Trædemøllen sammen med, jeg kunde rigtig unde jer begge hinanden; I er begge rolige, fornuftige Mennesker, som ikke vilde bygge på Forelskelse eller en lignende luftig Grundvold, der dufter væk, inden man ved et Ord af det; hvis I to skulde få hinanden, så tror jeg, I vilde kunne skabe jer en rigtig sund, holdbar Lykke, hvis Grund vilde være Forståelse. Dette både håber og tror jeg; at jeg har en vis Erfaring i det Kapitel - for Resten en yderst sørgelig Erfaring - det vil du vel ikke nægte. Hvor du vist harmer dig og i Tankerne kalder mig en "Kirsten Giftekiv"!! - Alhed, jeg tror ikke, jeg dør ved denne Lejlighed, jeg har tit en Forudelse om, at jeg har endnu en stor, uendelig Lykke i Vente efter denne "Lutring" - Kærlighedslykke, forstår du! Jeg aner det ikke som i mine unge Dage! ["som i mine unge Dage" understreget med blå farveblyant; udråbstegnet indsat med samme redskab], som en berusende Elskov, der ikke ser noget bag "Beruselsen", men som en meget meget dybere, sandere Følelse, som jeg endnu aldrig har kendt, ikke en Gang "anet" før nu, men som jeg sikkert tror vil komme også til mig. Denne Forudelse er den temmelig metafysiske Grund til, at jeg

tror, jeg overlever det.

- I Aften skal jeg til Koncert, det morsomste ved den er, at jeg kender det meste, som de skal lave der henne; den er til 35 Øre, men i Morgen skal jeg til en mere kostelig: 2 1/2 Kr. Det er i Musikforeningen, og tænk - Anton Svendsen skal spille!! Ham har jeg ikke set siden 14 Juni 1888 i Folketeatret - den samme Aften døde for Resten Fru Laub. Jeg glæder mig ganske storartet til at høre (og se) Anton, min gamle Flamme. Idet hele taget venter jeg mig noget meget stort af den Aften. Jeg er meget forsigtig ved de Koncerter, kommer lige når Indgangen åbnes og søger den mest ubemærkede Plads og sidder med opknappet Kåbe. For øvrigt gad jeg gerne vide, hvor længe jeg kan gå uden at det ses iøjenfaldende, når jeg går på Gaden ser man det virkelig ikke, når man ikke ved det, Skindslaget hjælper udmærket, da jeg med det ser tyk ud for oven. Jeg læser jo med Charles, han er nu så godt i Gang med at stave, at jeg ikke mere behøver at lægge Bånd på min Utålmodighed, så er der en Del Adspredelse. Kan du huske, jeg skrev, at jeg takkede Pastor Lindhardt med et Par Ord? Eftersom jeg i Dagbogen havde skrevet en Del om det, at jeg vilde "søge Sandheden", så sagde han tit i den første Prædiken derefter: "men er du virkelig et søgende Menneske" o.s.v., derfor skrev jeg under Lappen "En, som søger." Nu bliver han ved at henvende sig til mig: "du, som kalder dig et søgende Menneske -" o.s.v.

[Med blyant er mellem linjerne tilføjet:] Til Alhed - 4 - 2 -92.

Torsdag d: 4/2. Kære Alhed! Endelig kom da dit med megen Længsel ventede Brev, hvorfor du takkes mange Gange jeg har nu også i en hel Uge regelmæssig Morgen og Aften kaldt dig for en Asenskæft, en Svinehas o.s.v. Jeg nød dit Brev på Sengen to Gange, det er frygtelig Sjov, når jeg hører fra dig, ja gør Alvor af at skrive lidt hver Dag, du har Tid, så bliver Brevet langt og interessant, uden at du har synderlig Besvær med det. Nå så han har ikke friet! Jaja da, så må du ikke tage dig videre af ovenstående, som jo næstendels ligner en Lykønskning. Jo, du må heller end gerne skrive til Dr. Grauer. NB dersom du kan gøre det sådan, at han ikke tror, jeg har fået dig til det (du kan jo godt antyde, at jeg ikke véd det, og dersom du kan motivere det, at du skriver fornuftig, så han ikke tror, du gør det for at gøre Spræld; på hvad Måde vil du have ham til at tage sig af mig? Jeg ser umådelig gerne, at du gør det hvis jeg derved kunde komme til at tale lidt med ham en Gang imellem, du kunde jo bede ham se ud til mig en Gang imellem; for yderligere at motivere Brevet, kunde du jo bede ham sende dig Regningen, ikke? Skriv så strax til ham, hvis du tør, og send så mig hans Svar! Du véd ikke, hvor jeg tørster efter at tale med et dannet Menneske, det er et ganske kolossalt Savn; du kan aldeles ikke

sætte dig ind i det, når du ikke har prøvet det at være helt ude af den "Luft", du er vant til; det er ligefrem så det kan brænde i mig, når jeg går forbi f. Ex. Dr. Grauers eller Pastod Lindhardts Hjem, ja hver en "Proprietærvogn," som kører forbi mine Vinduer ud ad Landet til, får mig til med blødende Hjærte at udmale mig et Hjem à la Gelskov eller Sludegård! Det var mig en ligefrem Sorg at se i Aftes på Koncerten alle de "dannede", hvoriblandt Pastor Lindhardt, Pastor Zahrtmann og flere, jeg kendte af Udseende, sidde med deres gode Samvittighed på Gulvet, mens jeg sad oppe i den yderste Krog af Balkonen [Teksten fortsætter øverst på side 1; på tværs:] Nu tror jeg, det skal være Slut for denne Gang. Du kan da ikke sige andet, end at jeg er flink til at skrive! Orgelet har jeg endnu ikke fået fra det Snude af en Fyr. Jeg vil i Dag prøve at få et et andet Sted, skal jeg have nogen Nytte af det, må jeg dog have det snart.

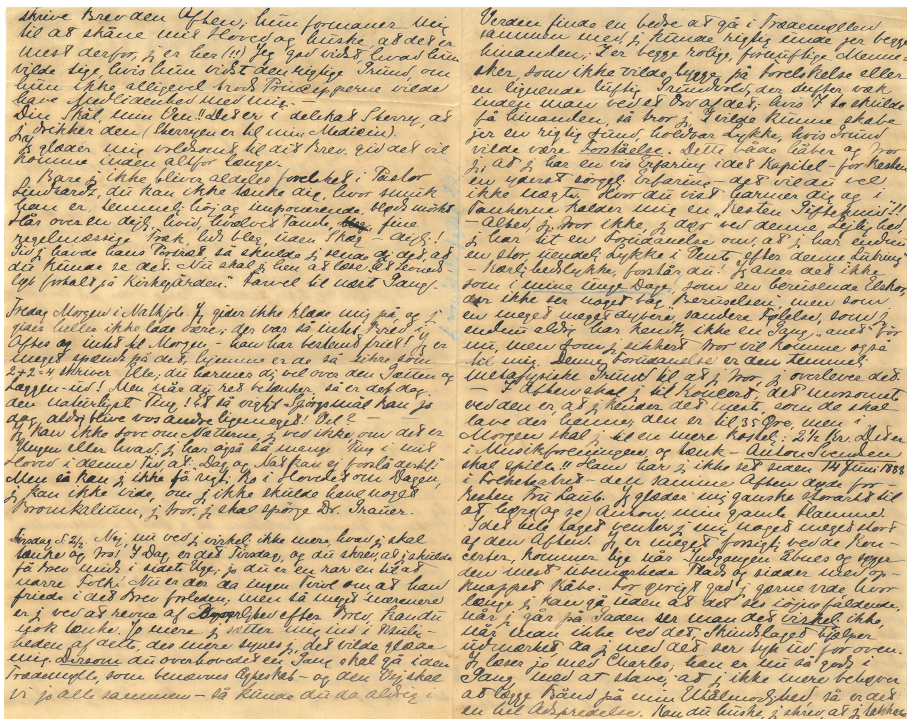
Tusende Hilsner fra din

Chr.

Lad mig nu ikke vente længe på Brev!

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Tænder Kierlighed med et Par Ord = Uffersom i
i Dagbogen havde skrevet en Del om det, at
j vilde "sige Lovhæden", så sagde han lit i den
finte Prædiken derefter "men er du virkelig
sagde alle menneske o. s. v., derfor skrev i Under-
Lappet "Du som sager" "Når bliver han ved at
bevæge sig; vil mig: du, som kalder dig et
sagde Menneske" o. s. v.

70. April - 4-2-92.
Torsdag d. 4/2. Kære Alhed! Endelig kom da det med
meget Længsel ventede Brev, hvorfor du takker
meget Tak, j har nu også i en hel Uge regel-
mæssig Morgen og Aften kalder dig for en Aften
haft en Striktes o. s. v. J, med det Brev på Længsel
to Tak, det er frejst. For, når j tager fra dig,
ja gør Alvor af at thrive lidt hver Dag, du har
Tid så bliver Brevet langt og interessant, idet
du kan tydeligt Brevet med det. Nå så kan han
ikke frie! Ja ja da, så vil du ikke tage dig videre
af omstændige som j udstedels Ligner en Lyk-
skovning. J, du vil heller end gerne skrive
til Dr. Trauer N. dersom du kan gøre det sådan at
han ikke tror, j har fået det, til det, du kan jo give
lyde, at j ikke ved det, dersom du kan bevise
det at du skriver foruift, så kan ikke tror, du gør
det for at gøre Sprædt; på hvad Måde vil du have
han til at tage sig af mig? J, der endelig, gerne,
at du gør det, hvis j, der ved kunde komme til at
tale lidt med ham en Gang, imellem, du kunde
jo bede ham se til til mig en Gang, imellem, for
yderligere at motivere Brevet, kunde du jo bede ham
sende dig Begjæring, ikke? Hvis så skat til ham, hvis
du tør, og send så mig hans Brev! Du ved ikke, hvor
h Løster efter at tale med et sådant Menneske, det
er et ganske kolossalt Brev, du kan aldeles ikke
sætte dig ind i det, når du ikke har prøvet det at være
held ude af det, "hvis", du er vant til, det er ligesom
så det kan bringe i mig, når j går forbi j. Ex Dr. Trauers
eller Pastor deuthards Brev, ja lever en "Proprietær" og
som hører forbi mine Venner ind at dante til, får mig
til med blønde Hjerte at udmale mig et Brev
à la Tolstoj eller Studegard! Det var mig en ligesom
Sorg at se i Aften på koncerten alle de "dannede", hvor-
blaud Pastor Lindhardt, Pastor Zahrbjerg og flere, j kunde
af Udseende, kade med deres gode Samvittighed på
Sølvet, mens j sad oppe i den yderste Krog af Kalkoven